

Sygn. akt II CSK 579/15

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa M. M.
przeciwko O. W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 4 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 31 marca 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej

pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 31 marca 2015 r. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Sformułowano je jako pytanie, czy w sytuacji, w której w umowie przedwstępnej strony zastrzegły, że termin i sposób spełnienia świadczenia (zapłata ceny sprzedaży) zostanie ustalony przy zawarciu umowy przyrzeczonej, a następnie nie doszły do porozumienia co do terminu i sposobu zapłaty, świadczenia stron powinny być spełnione jednocześnie na podstawie art. 488 § 1 k.c. i w rezultacie, czy w takiej sytuacji strona niespełniająca jednocześnie świadczenia ponosi winę w niewykonaniu umowy przedwstępnej, tj. uchyla się od zawarcia umowy przyrzeczonej w rozumieniu art. 390 § 1 zd. 1 k.c.?

Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na tę przesłankę polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Problem przedstawiony w treści skargi nie odpowiada tej przesłance z dwóch powodów. Po pierwsze, nie towarzyszy mu jakiegokolwiek uzasadnienie, której wyjaśniałoby przyczyny problemowego charakteru tej kwestii – a zwłaszcza, wskazywało istnienie w jej zakresie rozbieżności interpretacyjnych. Po drugie, problem ten został sformułowany w sposób zbyt kazuistyczny, by mógł stanowić podstawę istotnego zagadnienia prawnego w opisanym wyżej rozumieniu. Odsyła on do dość szczególnego układu okoliczności faktycznych sprawy i do konkretnej treści umowy przedwstępnej zawartej pomiędzy stronami. Wskazana kwestia nie odnosi się w istocie do wykładni przepisów prawa, lecz do ustalenia treści konkretnej umowy

przedwstępnej. Tak wąskie sformułowanie tej kwestii nie pozwala przyjąć, by jej wyjaśnienie przez Sąd Najwyższy w ramach rozpoznania skargi kasacyjnej w istotnym stopniu przyczyniło się do rozwoju prawa, mogąc stanowić w szerszym zakresie punkt odniesienia przy rozpoznawaniu innych spraw.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.